

יגאל סיפר לי שקיבל מכתב מאנגלי (או אפריקני) שהוא יכל לחשיב כל המגילות הגנוזות שנחגלו ונסמאות בידי בידוויס אם הדבר ישאר בסוד וישלם בעד כל מגילה מיליון דולר. יש כאילו עשר מגילות. סיפרתי לו המעשיה חסינית על עשיר אחד שמכר בנהר ודיג עני טעה גויחו. באו בני הסובע לחבוע גוויחו, והדיג דרש סכום גדול. הלכו הבנים לעו"ר לשאול בעצתו. אמר העו"ר: הדיג אין לו גרון בגויה, ואחרים לא יבואו לקחה אותו, לכן מוטב שתבגים יחכו. הללו קיבלו תענה ולא פנו עוד לדיג. ראת הדיג כי עוברים ימים והפגר בביחו, פנה לאוחו עו"ר לשאול בעצתו מה לעשות. אמר לו העו"ר: הבנים יכלים לקבל תגויה רק פגך, ולא טעם מקום אחר - לכן תכה. תחייטטוריה לא מספיקה במה זה נגמר. אבל אחת, יגאל, יכל לחכות, כי סופן של המגילות להחפוטם, וגדע אז תכנן, וזהו העיקר. לכן - תכה. תסכים.

4.10.60, יום ג'

כא הנה בחשע וחצי אלמוגי. הוא שרוי בדאגה חמורה ממני "פרשת לבון". קיים אני אחמול שיחה ארוכה, וגרעה לו כאילו נכנס בו דיבוק צאטטל ואין לו בעולמו עכשיו אלא ענין "הפרשה". מסייעת לו חבורה שלמה של קהונאים שלוי יבאק פנזה עליהם. אחד מהם הוא מסמן עובד עכשיו בלפרט. הוא חושש שהמפיהודה שחפסת את הצבוריות בארץ בענין רק מתחילה.

אמרתיו לו שאני שותף לבהלה שלו. ברור ש"חירות", למרחב ועחונות מנסיונות
 יאחזו בענין לנגח את הממלכה - ואולי בעיקר אחי. ודווקא משום כך איני חושש.
 שום קנזניה ובחישתה ועריכת דעת הקהל לא מוכל א לעמוד זמן רב - בפני האמת.
 לא משה ולא אני עשינו משהו שלא כשורה. - לבין אולי מתכוון בעיקר לפרס ואולי
 לדיין. איני אומר שהם מלאכים, גם אני ודאי איני פלאך, אבל שני אלה עשו למען
 המבחון יותר מכל הלבונים ואנשי חירות ולמרחב המושכים בו. יש די זמן למבחין
 הענין. יש דבר אחד שמושל בטעם, ואיני בטוח אם אמר לברר אותו: הנחן גיבלי
 הוראה על דעת לבון, כפי שגיבלי טוען, או על דעת עצמו כפי שלבון טוען. שני
 אנשים הגונים ונבונים, אולשן ודורי הקרו בדבר, ששני עדים והגיעו למסקנה
 "שחין באפשרותנו לענות על השאלה שהובשו לנו ע"י רח"מ (מ.ש.) אין לנו אפשרות
 לוטר אלא כי לא שוכנענו לשעלה מכל ספק המתקבל על הדעה כי ראש אמן לא קיבל
 הוראות משר המבחון. עם זאת איננו בטוחים כי שר המבחון (לבון) אמנם נחן את
 ההוראות המיוחסות לו".

גם אם יתברר כי גיבלי שיקר במקרים מסוימים אין זו ראיה נישאת שדברי
 לבון על אי ידיעתו מכל המעולה - היא נכונה, יתכן שהשאלה הישאר במצבה הנוכחית
 חיקו, ואולי תובאר. בכל אופן אין זה משנה כלום.

- בערב בחשע הודיע הרדיו כי אחרי הופעת לבון בפני ועדת חו"ב (והוא יומייע
 גם בשבוע הבא) סגר הודעה בכתב לעחונים, כי סיבה האפשרותו בפברואר 1955

מפסד הבטחון אינה בגלל דרישה שנויים רדיקליים במבנה הבטחון, כפי שאני
הודעה, אלא מפני דרישה אולטימטיבית שהוא חציג (כנראה לר"מ - מ.ש.).
לפטר שני אנשים. לא פירשו שזה האנשים.

אין כמובן לסמוך על ידיעה המציתית זו של קול ישראל. מחר אקרא את
ההודעה כולה. אם קול ישראל פטר נכונה המצית דבריו - הרי סיפורו זה קומד
במחירה בולטת להודעה שפטר במטלה ביום 20.2.55 ובועדה חו"ב ביום 21.2.55,
כי הוא דרש שנוי רדיקלי במבנה מערכת הבטחון, וכשרח"מ לא קיבל זאת - המפטר.
הוא גם טען, לפי קול ישראל, בירור המרשה אינו ענין לשפט אלא לנסח
ולועדה חו"ב.

אגב - אלמוני סיפר לי שבשיחתו אמו אממול דרש שוב שעלי לשחר אוהו...

ביום 3.10.60 אח"מ ביקרו אצלי עד החקלאות והקואופרציה מוולט עליה

Silvi Salimber, ראשלתה חסר וראש המערכת הצעירה

Abdoulaye Konate ובקיד צרמתי טון, טמונה על החיפוס הכלכלי והחמורה

Michel Tagns. הם היו בארץ כשבוע המים והתענינו בעיקר בהתפתחות

החקלאות. שזה הארץ 211.122 קל"מ, ישובה 3.736.000. רק 3-4 חדשים בשנה

(יולי-אוקטובר) יורד גשם. יש להם שלושה נחרות, אבל שנים מתבישים. חשבושים

מדברים לשונות וניבים שונים, השפה הכללית היא צרמית. כרגיל מלאים התפעלות

מהארץ.